

РЕШЕНИЕ

№ 1136

гр. София, 28.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-19 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Невена Чеуз

при участието на секретаря Маргарита Ив. Димитрова
като разгледа докладваното от Невена Чеуз Гражданско дело №
20221100111708 по описа за 2022 година

Предявени обективно и субективно пасивно съединени искове с правно основание чл. 79 ал.1 от ЗЗД вр. с чл. 430 от ТЗ и чл. 86 от ЗЗД.

Ищецът „Юробанк България“ АД твърди, че на 17.01.2022 г. бил сключен договор за потребителски кредит с А. Д. Х. и Л. Б.. Съгласно същият, кредитополучателят получил кредит в размер на 26 440 лева срещу насрещното му задължение да погасяване отпуснатата сума на 48 месечни погасителни вноски, на уговорения падеж по посочената в договора банкова сметка. Твърди се, че поради неизпълнение на задължението за погасяване на кредита чрез ЧСИ – Я. били уведомени при условията на чл. 47 ал.5 от ГПК, че кредитът е обявен за предсрочно изискуем. Предсрочната изискуемост настъпила на 22.08.2022 г.

Поради което същите дължали, в условията на солидарност, на ищеца сумата от 26 440 лева – главница, сумата от сумата от 722, 95 лв. – договорна лихва в периода 17.02.2022 г. – 22.08.2022 г., сумата от 636, 42 лв. – мораторна лихва в периода 17.02.2022 г. – 05.10.2022 г., сумата от 62 лв. – такси по договора за периода 17.02.2022 г. -05.10.2022 г., както и сумата от 48 лв. – такси за връчване на уведомление за предсрочна изискуемост.

При тези фактически твърдения е мотивиран правен интерес от исковите и от съда се иска да осъди ответниците да му заплатят горните суми, ведно със законната лихва върху главницата и сторените съдебни разноски в производството.

Ответницата А. Д. Х., редовно уведомена, оспорва исковите чрез назначен особен представил по съображения, заявени в писмен отговор, депозиран в срока по чл. 131 от ГПК.

Ответницата Л. Б., редовно уведомена, оспорва исковите чрез назначен особен

представил по съображения, заявени в писмен отговор, депозиран в срока по чл. 131 от ГПК.

Исковете се поддържат в открито съдебно заседание от адв. Б..

Възраженията на ответниците се поддържат в открито съдебно заседание от назначените им особени представители адв. Р. и адв. К..

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните съобразно разпоредбите на чл.235, ал.2 и ал.3 от ГПК и приетият по делото доклад, установи следното от фактическа и правна страна:

Съгласно нормата на чл. 154 от ГПК, установяваща правилата за разпределяне на тежестта на доказване ищецът следва да установи по безспорен и категоричен начин - договорно правоотношение с ответника, обстоятелството, че ответникът – длъжник не е изпълнил в срока и при условията по договора задължението да върне предоставената му по договора сума т.е. че същият е неизправна страна по договора, размера и периода на претенцията си.

От своя страна ответникът следва да установи факта на изпълнение т.е. че е изплатил на ищцовото дружество /изцяло или отчасти/ дължимите от него суми, както и възраженията си срещу вземането на ищеца или неговата изискуемост.

С оглед на представените писмени доказателства – договор за кредит съдът приема, че между ищеца и ответниците са възникнали облигационни отношения по повод сключен договор, по силата на който ищецът е предоставил на кредит в уговорения размер срещу насрещното им задължение да погасяват същите по начина и в сроковете, уговорени в договора.

Фактът, че паричната сума, предмет на договора е усвоена по посочената в чл. 2.1 от договора сметка се установява от приетата по делото ССЧЕ.

С оглед използваната словесна конфигурация в чл. 1 ал.1 от договора, същият е сключен като реален такъв по арг. на чл. 9 ал.1 пр. 1 от ЗПК. Не се установява на ответницата Б. да е предоставена сума по договора. Но с оглед разпоредбата на чл. 1 ал.4 от договора същата има качеството на солидарен длъжник, доколкото солидарната ѝ отговорност е изрично уговорена по арг. на чл. 121 от ЗЗД, поради което настоящият съдебен състав възприема като неоснователно възражението на процесуалния представител на тази ответница.

При тези установени по делото факти ищецът твърди, че с оглед неизпълнение на договорните задължения на ответника точно и в срок да плаща дължимите месечни погасителни вноски кредитът е станал предсрочно изискуем, от което мотивира и претенцията си спрямо него. Такава клауза за предсрочна изискуемост е уговорена в отношенията между страните в чл. 2 ал.5 т.2 от договора. Условията за обявяване на предсрочна изискуемост са уредени в чл. 14 от договора – непогасяване на една или повече вноски по кредита, които са изпълнени с оглед заключението на ССЧЕ. Начинът на уведомяване за предсрочна изискуемост е уговорен в разпоредбата на чл. 19 от

договора – в писмена форма на адреса, посочен в началото на договора. По делото са представени разписки /стр. 26 и стр. 30 в делото/, от които се установява, че соченият адрес за кореспонденция е посетен на 06.07.2022 г. -18.50 ч. /работен ден/, на 23.07.2022 г. – 15.00 ч. /почивен ден/ и на 07.08.2022 г. – 16.35 ч. /почивен ден/, когато е залепено уведомление по чл. 47 от ГПК. На 23.08.2022 г. са изготвени и два констативни протокола от ЧСИ, в които са обективирани извършени справки в НАП за наличие на трудови договори с лицата, каквито не се установяват /стр. 28 и стр. 32 в делото/. При тези данни по делото настоящият съдебен състав намира, че са изпълнени изискванията на чл. 47 ал.1 и ал. 3 от ГПК, поради което същото е редовно връчено на 22.08.2022 г. по арг. на чл. 47 ал.5 от ГПК вр. чл. 60 ал.6 от ГПК.

Моментът, в който настъпва предсрочната изискуемост на кредита е датата, на която волеизявлението на банката, че счита кредита за предсрочно изискуем, е достигнало до длъжника - кредитополучател, и то ако към този момент са били налице обективните предпоставки за изгубване на преимуществото на срока. В настоящото производство уведомлението е изпратено надлежно на адреса, посочен в договора като такъв за кореспонденция. Обстоятелството, че кредитополучателят е напуснал този адрес като не е изпълнил договорното си задължение по чл. 19 изр. последно от договора да уведоми кредитора за промяна на адреса не може да бъде вменено на кредитора. Установена по делото е и втората предпоставка относно изгубване на преимуществото на срока с оглед заключението на ССЧЕ за допусната забава в плащанията на погасителните вноски по договора, както беше посочено по-горе в настоящия съдебен акт.

При проведено насрещно доказване ответниците са противопоставили възражение за нищожност на договора поради противоречие със закона и добрите нрави. Съобразно чл. 430 от ТЗ респ. чл. 9 ал.1 от ЗПК договорът за кредит, в частност потребителски такъв е законово регламентиран, поради което противоречие със закона или добрите нрави досежно сключването му не се обективира. Заявено е и общо възражение за наличие на неравноправни клаузи. Принципно би могло да се обоснове наличие на такава с оглед съдържанието на чл. 3 ал.1 т.2 от договора, установяващ плаващ лихвен процент от 13-тия месец на срока на договора, предвид сложната и абсолютно неразбираема методика за неговото определяне, но същото е без правно значение за крайния изход на спора, доколкото предсрочната изискуемост на кредита е обявена при уговорения първоначален лихвен процент от 4,9% /чл.3 ал.1 т.1 от договора/, прилаган за първите 12 месеца от сключване на договора, което се установява и от изводите на ССЧЕ.

Видно от заключението на вещото лице по счетоводната експертиза не са постъпвали суми за погасяване на главница, поради което искът, касаещ същата е изцяло основателен.

По отношение претенцията за възнаградителна лихва в процесния по делото период, видно от заключението на вещото лице дължимата сума за тази претенция възлиза на 722, 95 лв., която като аритметичен израз е идентичен с погасителния план към договора /стр. 18 в делото/ респ. цената на заявения иск, поради което и този иск е изцяло основателен.

Следващата искова претенция касае мораторна лихва за забава за периода 17.02.2022 г. до 05.10.2022 г. В заключението на ССЧЕ вещото лице е посочило, че дължимата сума за лихва за забава възлиза на сумата от 636, 42 лв., която е идентична като аритметично изражение с цената на заявения иск. Съгласно Тълкувателно решение 3/2017 г. от 27.03.2019 г. по т.д. № 3/2017 г. на ОСГТК на ВКС размерът на вземането на кредитора при предсрочна изискуемост по договор за заем/кредит следва да се определи в размер само на непогасения остатък от предоставената по договора парична сума (главницата) и законната лихва от датата на настъпване на предсрочната изискуемост до датата на плащането като за периода до настъпване на предсрочна изискуемост размерът на вземането се определя по действалия до този момент погасителен план, съответно според клаузите на договора преди изменението му. Видно от заключението на ССЧЕ на 05.10.2022 г. е начислена мораторна лихва /именувана наказателна в заключението/ в размер на 479, 19 лв. Същото е сторено след обявяването на кредита за предсрочно изискуем / на 22.08.2022 г./, поради което тази сума е недължима от страна на кредитополучателя. С оглед на тези съображения този иск е основателен до размера на 157, 23 лв. като за горницата до пълния предявен такъв подлежи на отхвърляне.

Следващата претенция касае такси в размер на 62 лв., дължими съобразно обстоятелствената част от исковата молба, съгласно чл. 5 т.2 от договора. В текста на тази разпоредба страните са постигнали съгласие за заплащане от страна на кредитополучателя на сума в размер на 3,50 лв. на месечна база за такса за обслужване на сметката по кредита. Съобразно разбивката в таблица 4 на ССЧЕ /стр. 95 гръб в делото/ сумата от 62 лв. касае 4 такси за месечно обслужване на сметката в общ размер на 14 лв. Останалата част от сумата касае „такса за действия по ограничаване на негативни последици ПК“. Подобна такса, видно от текста на договора страните не са уговарили, поради което иска за нейното заплащане от страна на кредитополучателя е неоснователно. Предвид което тази претенция следва да се уважи за сумата от 14 лв. като за горницата до пълния размер от 62 лв. подлежи на отхвърляне.

На отхвърляне подлежи и претенцията за 48 лв., съставляваща нотариални такси. В чл. 5 т.1,2 и 3 от договора страните по него са уговорили лимитативно всички дължими от кредитополучателя такси и комисионни. Задължение за заплащане на нотариални, административни и други такси кредитополучателят не е поемал.

При този изход на спора и на основание чл. 78 ал.1 от ГПК на ищеца се

следва сума в размер на 5 868, 19 лв., припадащата се част от разноските, посочени в списъка по чл. 80 от ГПК, съобразно уважената част от исковете.

Водим от горното, СГС, I -19 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. Д. Х., ЕГН ***** и Л. Б., ЕГН ****, и двете на адрес: гр. София, ж.к. **** солидарно да заплатят на основание чл. 79 ал.1 от ЗЗД вр. с чл. 430 от ТЗ на "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД, ЕИК 000694749, със съдебен адрес: гр. София, ул. ****, партер – адв. С. З. сумата от **26 440** лева – главница по сключен договор за потребителски кредит № FL1243746/17.01.2022 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 07.11.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от **722, 95** лева – договорна лихва за периода 17.02.2022 г. – 22.08.2022 г., както и на основание чл. 86 ал.1 от ЗЗД сумата от **157, 23** лева – мораторна лихва за периода 17.02.2022 г. – 22.08.2022 г. като отхвърля искът за горницата до пълния предявен размер от 636, 42 лв. и за периода 23.08.2022 г. – 05.10.2022 г., както и сумата от **14** лв. – такси за периода 17.02.2022 г. – 22.08.2022 г. като отхвърля искът за горницата до пълния предявен размер от 62 лв. и за периода 23.08.2022 – 05.10.2022 г., както и на основание чл. 78 ал.1 от ГПК сумата от **5 868, 19** лв. – съдебни разноси.

ОТХВЪРЛЯ предявените искове на "ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ" АД, ЕИК 000694749, със съдебен адрес: гр. София, ул. ****, партер – адв. С. З. с правно основание чл. 79 ал.1 от ЗЗД вр. чл. 430 от ТЗ срещу А. Д. Х., ЕГН ***** и Л. Б., ЕГН ****, и двете на адрес: гр. София, ж.к. **** за заплащане на сумата от 48 лв. – нотариални такси за периода 17.02.2022 г. – 05.10.2022 г.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред САС в двуседмичен срок, считано от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____